

POSTANOWIENIE

Dnia 8 września 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Ł. N.

przeciwko Skarbowi Państwa - Aresztowi Śledczemu w Ł.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 września 2010 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 19 maja 2010 r., sygn. akt WSC (...) [I ACa (...)],

oddala zażalenie;

oddala wnioski o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 maja 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną Ł. N. w sprawie przeciwko Skarbowi Państwa – Aresztowi Śledczemu w Ł., o zapłatę. Sąd wskazał, że skarga została wniesiona przez osobę niemającą umocowania, a ponadto nie została opłacona.

W zażaleniu skarżący zażądał uchylenia tego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podlega oddaleniu.

Sąd Apelacyjny trafnie przyjął, że pełnomocnik z urzędu wyznaczony do postępowania przed sądami powszechnymi nie jest umocowany do postępowania ze skargi kasacyjnej. Także zwolnienie od kosztów sądowych nie rozciąga się na to postępowanie (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 5 czerwca 2008 r., III CZP 142/07).

W rozważanej sprawie powód nie wniósł o ustanowienie pełnomocnika z urzędu ani nie ustanowił pełnomocnika z wyboru, nie wystąpił również o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu ze skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna podlegała zatem odrzuceniu. Trzeba podkreślić, że nie jest trafna argumentacja przedstawiona w zażaleniu. Żalący myli tworzenie prawa z jego wykładnią. Uchwała Sądu Najwyższego nie jest aktem prawotwórczym, a jedynie wskazuje sposób rozumienia przepisów prawa. Oddziałuje siłą autorytetu na organy stosujące prawo, przyczyniając się do stabilizacji linii orzeczniczej oraz zwiększenia pewności prawa.

Z powyższych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.).